



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses**

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

**Stapleton, Thomas**

**Lvgdvni, 1595**

42. Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39463**

modo vivant homines, sed potius eorum spectare doctrinam. Ex hac foetidissima cloaca suum novum sensum suxit Calvinus.

42. *Lapidem quem reprobauerunt edificantes, hic factus est in caput anguli.*

Quum hæc propheta, eiusque per Christum applicatio, liquidò & perspicuè doceant, Architectos ipsos Synagogæ Iudaicæ Principes sacerdotum, Scribas ac Pharisæos, Synagogæ magistros, Messiam aduenientem reprobaturos; arripit hoc exēplū auidè Calvinus, & suæ suorumq; ab Ecclesia Christi apostasiæ nobile patrociniū hoc esse posse cōfidit. *Schismatis Calviniani patrociniū futile & inane.* Prodigij (inquit) simile est reijci salutis authorē, non ab extraneis, sed à domesticis, neque à stulta plebe, sed ab ipsis Principibus qui gubernacula Ecclesia tenēt. Et paulò post. Hinc colligitur utilis admonitio, non obstare legitimam vocationem, quo minus impij sint ac scelerati Christi hostes, qui ministri esse debuerant. Certe legale sacerdotium diuinitus erat ordinatum, & Levitis permessa erat à Domino potestas regenda Ecclesia. An idè fideliter suo munere functi sunt? An illis obedire pios decuit ad Christum negandum? Eat nuac Papa cum suis cornutis Episcopis, & sibi fidem in omnibus habendam esse iactent, quia pastorum locum occupant. Hæc ille. Hæc utilis Caluini admonitio, est futile & insulsa collectio, est impia & insana disputatio. Pharisæis Synagogæ magistris nihil profuit legitima vocatio, quo minus Christum negarent: Ergo Catholica Ecclesiæ Episcopis & Pastoribus fides habenda non est, quia Pastorum locum occupant. Age, valeat interim consequentia, & in simili concludatur: Ergo Ministris & Pastoribus Geneuensibus, Bernatibus, Tigurinjs, VVittenbergensibus, aliisque in Germania, in Scotia, in Anglia pseudoepiscopis, fides habenda non est, quia isti omnes Pastorum quoque loca occupant, & permittitur illis regendæ Ecclesiæ potestas. Rursum: Seniores populi & tota quoque popularis Iudæorum turba & stulta plebs (quod stultè hîc negat Calvinus) Christum clamoribus pertinacibus reiecerunt, ac ad necem postularunt: Ergo nihil vel magistratum vel totius populi Christiani consensus in causa religionis valere debeat. Non videt insulsus Calvinus eodem argumento aduersus seipsum totumque corpus fidelium concludi posse, quo aduersus Papā & Episcopos ac Pastores Ecclesiæ Catholicæ ille concludit.

Consequen-  
tia Calui-  
niana tur-  
pido.

Deinde quàm impia hæc disputatio est? Principes veteris Synagogæ Christum prædicantem repulerunt: ergo tota Catholica Ecclesia, tam Pastores quàm populus Christianus vniuersus, totis his 1500. annis Christum ignorauit, deseruit, reiecit. Meminisse Caluinus debuit firmiores Ecclesiæ quàm Synagogæ promissiones esse: Synagogæ debuisset succedere Ecclesiam Christi, transferri legem, transferri sacerdotium, interire Synagogam, *vt plenitudo Gentium intraret*, oportuisse. Ecclesiæ Christianæ nihil aliud succedit quàm mundi consummatio, dicente Christo Ecclesiæ suæ. *Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem seculi.*

Non erit translatio Euangelij, sed per totum orbem dilatio, donec impleantur tempora gentium. Non interibit Ecclesia Christi, sed sic permanebit *vt porta inferi non possint praualeere aduersus eam.* Eat nunc Caluinus, cum suis barbaris & galeatis Ministris, & Ecclesiam Christi interuisse blasphemem, quia Synagoga cecidit. Affirmet mentiri Paulum; qui ait Pastores & Doctores datos esse à Christo, *in opus ministerij, ad edificationem corporis Christi, donec occurramus omnes in agnitionem filij Dei,* quia Synagogæ architecti Christum respuerunt. Hæc est insani hominis disputatio insana.

Cum enim, Papam cum suis Episcopis dicit, vniuersam Ecclesiam Catholicam dicit, vniuersis Episcopis adhaerentem, & vni supremo in tertis Capiti coniunctam.

Reliqua nunc dementissimi hominis verba proferemus, vt eorum quoque appareat turpitudine. *Vt demus (inquit) ritè ad Ecclesia regimen vocatos frustra tamen plus sibi arrogant quàm se titulares esse Ecclesiæ presides.* Putida & mera calumnia est, impudenter asserta, nullo argumento munita. Sequitur, *Atqui ne vocationis quidem titulus illis suppetit.* Cur ergo dedisti ad Ecclesiæ regimen esse ritè vocatos? modò ais, modò negas, homo inlabilis nescit vbi pedem figat. Ferire vult, sed quò ictum destinet, incertum habet. Hoc tamen posterius probare nititur. Nam (inquit) *vt se in hanc tyrannidem attollerent, euerti necesse fuit totum Ecclesia ordinem.*

Ephes. 4.

Homo insulsus probare se existimat, quando strenuè baccchari, & fortiter conuictari potest. Quæ enim hæc tyrannis sit, aut quomodo euersus Ecclesiæ totus ordo fuit, nec vno verbo demonstrat, dixisse & maledixisse contentus. Pergit adhuc. *Verùm vt iurisdictionem ordinariam sibi merisè usurpent, si tamen euertunt sacram Dei domum, non nisi*

Caluinus  
iurgis non  
argumētis  
pugnat.

noni  
est.  
stor  
banc  
tota  
& f  
& b  
42.  
D  
hodi  
trans  
ipso  
nes L  
liqu  
facile  
euid  
corp  
dixit  
Nem  
nom  
reale  
tame  
clam  
exort  
riant  
ab ip  
restit  
à suis  
prog  
scrib  
tu, t  
tribu  
remu  
sape  
splen  
illos  
tas. q  
ferre

nomine tenus architecti censendi sunt. Hoc quidem verum est. Sed quòd Catholicæ Ecclesiæ toto orbe Episcopi ac pastores sacram domû Dei euerterint, id Caluino strenuè probandum, non impiè supponendum fuit. Nihil ergo aliud hæc tota Caluini declamatio, quàm fanaticum hominis ingeniû & spiritum vertiginosum prodit, maledicendi auidum, firmis & bonis argumentis destitutum.

Caluini ingenium fanaticum.

42. *A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris.*

Declamitat hîc rursus Caluinus, & illustrem hanc prophetiam de gloria Messîæ quem Synagoga reiecit, ad hodiernæ apostasiæ nouitatem & incremētum homo impius transfert: verbis quidem non ita perspicuis & claris, ut de se ipso suisque Geneuensibus loqui velle videatur (sic enim omnes Lutheranorum sectas, quæ validæ tunc erant, & totum reliquum sœdilitium in se vnum concitasset) sed sic ut à suis facillè intelligatur. Quæ Caluini frequens astutia est, quam euidenter prodit in comment. ad 1. Cor. 11. vbi quum Christi corpus & sanguinem in sacra Cœna realiter exhiberi & sumi dixisset, Verbu (inquit) vulgaribus utor, sed me mei intelligunt. Nempe quòd nihil minus cogitaret, sed realis exhibitionis nomine Catholicos & Lutheranos ludificare vellet, quum realem ipse non aliam quàm spiritualem, & quæ fide fit, (si tamen illam) intellexerit. Non dissimiliter in genere hîc declamat Caluinus de admirabili & stupendo noui Euangelij exortu, restitutione, ac statu. De quo Euangelio nouiter exoriente ac restituto loquatur, non explicat; ne reliquas sectas ab ipso seiunctas, quæ sibi singulæ hunc nouum exortum & restitutionem Euangelij vendicant, grauiter offenderet; sed à suis intelligitur de sola Geneuensi Ecclesia aliisque ab ea progressis eique adhærentibus loqui. Sic enim in hûc locum scribit. Meminerimus quoties de Ecclesia ortu, restitutione, statu, totaq; salute agitur, non esse consulendos sensus nostros, sed tribuendum virtuti Dei honorem, ut absconditum eius opus miremur. Reuocamur enim hic à stulta hominum reuerentia, qua sepe Dei gloriam obscurat. Ac si dixisset Propheta, quamlibet splendidis titulis polleant homines, peruersè tamen fieri, si quia illos Deo opponat. Quo refellitur diabolica Papistarum impietas, qui laruata sua Ecclesia determinationem Dei verbo præferre non dubitant. Hæc ille, torquendi, deprauandi, & adul-

Caluini astutia.

teran